

Afbouw

Het is vakantie en de regen valt heel Nederlands met bakken uit de hemel. Ik heb zelf net een paar weken Spanje achter de kiezen. Anders zou ik bijna medelijden met mezelf gaan krijgen. Rondlopen in Spanje doet je wel beseffen hoe betrekkelijk onze economische crisis gelukkig nog is. Als je daar met jongeren praat, blijkt een groot deel weer thuis bij pa en moe te wonen en anders wel half op de zak van de ouders te teren. Wat dat betreft is de Nederlandse situatie nog heilig. Gelukkig beseffen Nederlandse boomkwekers dat ook in grote getale, zo blijkt uit de marktbarometer die u in deze uitgave van Boom-In-Business kunt lezen. Er worden heel wat beren op de weg bespeurd, maar over-all heerst een matig enthousiasme. Belangrijkste reden is waarschijnlijk dat onze belangrijkste afnemer Duitsland nog positieve cijfers laat zien. Zowel in economische groei als in consumentenvertrouwen.

Wat we daarbij wel eens vergeten, is dat in de afgelopen jaren de overheid zich al massaal heeft teruggetrokken

Bij een nieuwe economische realiteit schijnt ook de afbouw van bestaande structuren te horen. Alles wat gemeenschappelijk is, lijkt gedoemd te zijn te verdwijnen of in ieder geval fors in te krimpen. PPH, PT en ga zo maar door. Wat we daarbij wel eens vergeten, is dat in de afgelopen jaren de overheid zich al massaal heeft teruggetrokken en dat instanties zoals de voormalige Plantenziektkundige Dienst en de Nak nog maar een schaduw zijn van wat ze eerst waren. Normaal ben ik overigens niet zo van regelgeving van bovenaf. Ik ben ondernemer, net als de meeste lezers van dit blad, en denk dat zaken die door private ondernemers gedaan kunnen worden vaak efficiënter, goedkoper en ook nog vaak beter geregeld kunnen worden dan door overheidsinstellingen. Een paar uitzonderingen daargelaten. We maken ons wel zorgen over de Aziatische boktor. Vooral omdat we bang zijn hiermee importerende landen een aanleiding te geven om de grenzen te sluiten. Terwijl dit nare beestje in waarschijnlijk al onze belangrijkste handelslanden voor zal komen. Niet massaal weliswaar, maar het lijkt mij een illusie dat we deze kever nog uit te kunnen roeien. Met betrekking tot essentaksterfte gelden –heel opmerkelijk- ineens andere normen.

Er worden heel wat beren op de weg bespeurd, maar over-all heerst een matig enthousiasme

Essentaksterfte geldt niet als een Q-organisme, omdat het op eigen kracht ons land heeft bereikt. Op dat moment nemen wij klaarblijkelijk geen enkele maatregel om onze burens –en ik doel nu op de Engelsen- te helpen om de ziekte buiten de deur te houden. Gerenommeerde Engelse Kranten als The Telegraph en The Daily Mail spreken al over Dutch elm disease en essentaksterfte als twee ziektes die ze allebei te danken hebben aan de

Nederlandse handelsgeest. Natuurlijk is dat onterecht, maar de toon is wel gezet. Geen sterk staaltje exportpromotie dus.

Essentaksterfte geldt niet als een Q-organisme, omdat het op eigen kracht ons land heeft bereikt

Ik heb me al eerder verbaasd over de lankmoedigheid en afwezigheid van de Nederlandse overheidsinstanties bij de bestrijding en monitoring van deze ziekte. Maar er is dus niets veranderd.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel hein@nwst.nl
Hoofdredacteur